

ופשטיגן: **תא שמע**, כתוב "ואם לא יגאל את השדה [הבעלים] וגו' **לא יגאל עוד**", ולמדנו: שמשגיג יוכל שוב אין הבעלים יכולים לגאול שתחזור להיות בידם שדה אחוזה, שלא תצא מידם לכהנים. יכול שנאמר, **שלא תהא נגאלת** על ידם אפילו **שתהא לפניו** של הבעלים **כשדה מקנה הנקנית** מן ההקדש, שיוצאת מן הקונה לכהנים ביובל! כלומר: שאינו גואלה לגמרי, **תלמוד לומר**: "לא יגאל עוד", והיה לו לומר "לא יגאל" בלבד, ללמד: **לכמות שהיתה אחוזה אינה נגאלת** שהרי כתוב "לא יגאל". **אבל נגאלת** לבעלים **שתהא לפניו כשדה מקנה**, ותצא ממנו ביובל לכהנים.

ומפרשינן לברייתא: **אימת**, באיזה זמן באנו לרבות גאולת בעלים להיות לפניהם כשדה מקנה? **אילימא ביובל ראשון** וקודם שבאה שנת היובל, זה אי אפשר, **ואמאי היינו אומרים שאינה נגאלת**, והרי אפילו שדה **אחוזה נמי הויא** בגאולת הבעלים — קודם שנת היובל הראשונה? **אלא פשיטא**, שבאנו לרבות גאולת בעלים **ביובל שני** [קודם שבאה שנת היובל השני] שאז אינה נגאלת להיות להם שדה אחוזה, שהרי כתוב "לא יגאל", ובזה הוא שמרבה הכתוב שמכל מקום נגאלת, להיות לבעלים שדה מקנה.

עוד מפרשינן: **ולמאן**, כלומר: מי הוא התנא בברייתא שדורש "עוד" כך? **אי לרבי יהודה ורבי שמעון**, הם שדרשו שביובל שני תיגאל? זה אי אפשר! שהרי לדעתם כבר ביובל ראשון **לכהנים נפקא! אלא לאו**: רבי **אליעזר** הוא שדורש כן, שלדעתו ביובל שני עדיין ביד הקדש היא.

והשתא פשטיגן האיבעיא: **ושמע מינה**

הראשונים **אינה נגאלת, אבל נגאלת שתהא לפניו** של בעלים הראשונים **כשדה מקנה**.

והשתא הדרינן ומקשינן: שמאחר שנדחה הפירוש בברייתא הראשונה ב"לא יגאל", ואין מקור לדברי רבי אליעזר שאין שדה יוצאת מן ההקדש לכהנים אם לא נגאלה על ידי אחר, אם כן: **מאי הוי עלה** בטעמו של רבי אליעזר, ומנין למד כן?

ומפרקינן: **אמר רבא: אמר קרא** "והיה השדה **בצאתו ביובל** קודש וגו' לכהן וגו'", וממה שאמר "בצאתו ביובל", משמע שכבר ידענו שתצא ביובל מפרשת מוכר שדה אחוזה, אלא שלימדנו תורה שכשתצא — לכהנים תצא, ובעל כרחך מדבר הפסוק **בצאתו ביובל מיד אחר** שקנאה מן ההקדש, שבזה ידענו שתצא ביובל, כיון שהוא בכלל קנין שדה אחוזה שחוזר ביובל. ואם כן אין בכלל הפרשה, שדה שהיא עדיין ביד הקדש, שנוכל ללמוד שתצא ביובל לכהנים, שהרי על שדה זו שהוקדשה ולא נמכרה, עדיין לא שמענו שיוצאת ביובל, והפסוק הלא משמע שכבר שמענו כן.

כ-ב **איבעיא להו**: לדעת רבי אליעזר שאף אחר היובל הראשון נשארת השדה ביד ההקדש, כיצד דין גאולת **בעלים ביובל שני**?

והכי מיבעי לן: **כאחר** שגואל מיד הקדש **דמו** שאין נעשית לו שדה אחוזה ויוצאת לכהנים ביובל. **או לא** כאחר הוא אלא כבעלים ביובל ראשון, שכשם שביובל ראשון נגאלת לבעלים והיא להם כשדה אחוזה ואינה יוצאת לכהנים, כך ביובל שני גואלים וחוזרת להם.